SVOBODA СВОБОДА

UKRAINIAN DAILY УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

Пам'ятаймо про Україну!

VOL. XCIX. No. 181. JERSEY CITY and NEW YORK, TUESDAY, SEPTEMBER 22, 1992. CENTS 25 ЦЕНТІВ ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, ВІВТОРОК, 22-го ВЕРЕСНЯ 1992. Ч. 181. РІК XCIX.

ВИКРИЛИ ХАБАРНИКІВ НА МИТНИЦІ

Запоріжжя (М. Муратов). — Тут запорізький обласний суд засудив до 11 років позбавлення волі з конфіскацією майна колишнього начальника запорізької митниці Євгена Терехова.

Слідство в його справі розпочалося після скарги групи закордонних студентів, від яких митники вимагали доляри за огляд їхніх речей на митниці. В результаті були заарештовані вантажник В. Штепа, Є. Терехов і його особистий шофер В. Закревський, який водночас займав посаду інспектора, та ще два працівники митниці.

Слідство виявило, що працівники митниці здирали великі гроші 'за додаткові послуги'. Приятелі Терехова, видаючи себе за працівників кооперативи, пропонували здійснити митний огляд у зручний для емігрантів час, за що брали 2,000 карбованців за одне місце. Гроші вкладалися в різні банки на ім'я В. Закревського, а пізніше він постачав потрібні суми Терехову, під керівництвом якого митники знущалися над людьми доти, доки вони не погоджувалися на послуги „кооперативи".

Запорізькі митники так втягнулися в ролю здирників, що навіть після початку слідства не могли зупинитися. Зокрема Е. Ізбінський, отримавши дві тисячі долярів хабаря від в'єтнамця Фам Мінь Тгангу, поставив штамп з дозволом на вивіз вантажів на 34-ох невиповнених формах. А заморський гість, користуючись цими документами, намагався вивезти велику партію нікелю.

У Ямполі Вінницької области 16-го вересня затримано митника Вячеслава Бурлакова під час отримання ним хабаря за дозвіл вивезти до Молдови велику кількість заборонених для вивозу товарів. До Ямполя Бурлакова скерували керівники столичної митниці для навчання місцевих молодих митників.

Зловживають службовим становищем і деякі працівники відділу закордонних відряджень Академії Наук України. Ці особи, прізвища яких покищо не називається, через міністерство закордонних справ України оформляли закордонні відрядження і візині документи громадянам, які не мають ніякого відношення до системи Академії Наук України.

Серед вибірково взятих для перевірки 537 осіб працівники Служби Національної Безпеки виявили понад 50 осіб, відправлених у закордонні відрядження до Польщі, Румунії, Чехо-Словаччини та інших країн Академією Наук України, хоч працюють вони у сфері побутових послуг, торгівлі, у великих та малих підприємствах з виготовлення одягу і взуття. Прокуратура Старокиївського району порушила карну справу і ведеться слідство.

ПЛАСТОВІ ЗАЙНЯТТЯ В НЮ ЙОРКУ

Ню Йорк. — Станична Старшина Пластової Станиці в Ню Йорку повідомляє, що пластові зайняття в домівці розпочнуться Станичною збіркою у суботу, 26-го вересня, о год. 1:30 по полудні. Пластунам слід прийти в пластових одностроях. Вписи дітей до Пласту відбуватимуться 26-го вересня від 2-ої до 4-ої год. по полудні в Пластовій Домівці, 144 Друга авеню в Ню Йорку.

Україна не бере участи в Міжпарляментській асамблеї

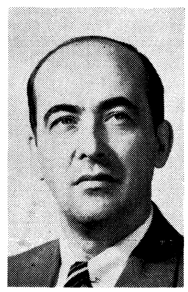
Бішкек, Киргизстан (УНІАР). — Тут 15-го вересня розпочала працю Міжпарляментська асамблея Співдружности Незалежних Держав (СНД). Основну увагу на першому пленарному засіданні приділено виробленню єдиних підходів до питань прав людини і соціяльного захисту громадян. Розглянуто також низку документів про співробітництво у сфері економіки, охорони промислової власности, налагодженню взаємодії в картографії, поштовому і електричному зв'язку.

Україна не бере участи у праці Міжпарляментарної асамблеї держав СНД, оскільки не підписала угоду про міжпарляментарну структуру, вважаючи її недоцільною. На думку керівництва українського парляменту, йдеться про створення наддержавних органів, що суперечать засадам суверенности України.

Президент України Леонід Кравчук, виступаючи перед журналістами у Брюсселі під час відвідин Бельгії, назвав Співдружність Незалежних Держав несерйозною і нежиттєздатною. На його думку, реформи у СНД не можуть врегулювати національні конфлікти в деяких республіках і не здатні вирішувати економічні проблеми. Україна ж, на думку Президента Кравчука, має зайняти своє природне місце в центрі Европи, однак для цього ще необхідно перебороти відчуження між Україною і Заходом.

Помер О. Тарнавський

Філядельфія (Л. Рудницький). — В суботу, 19-го вересня 1992 року тут помер несподівано, заснувши навіки над своїм робочим столом, Остап Тарнавський, довголітній голова Об'єднання Українських Письменників „Слово", автор п'яти збірок поезій, одної книжки оповідань, двох книжок критичних есеїв та книги-історії Злученого Українсько-Американського Допомогового Комітету.

Св. п. О. Тарнавський

Народився Остап Тарнавський у Львові 3-го травня 1917 року. Вчився в Академічній гімназії, потім у Львівському Університеті і у Львівській Політехніці. Диплом з інженерії отримав в Ґрацу; 1962 року здобув диплом магістра бібліотечних наук в університеті Дрексел у Філядельфії, а 1976 року захистив докторат в Українському Вільному Університеті в Мюнхені. В час війни працював журналістом у редакції щоденника „Львівські Вісті", де був передусім театральним рецензентом. В роках 1948-49 і 1951-61 працював як урядник Злученого Українсько-Американського Допомогового Комітету, в Зальцбурґу, Австрія, пізніше у Філядельфії. Після здобуття диплому бібліоте-

(Закінчення на стор. 3)

МВФ передбачає економічну кризу в СНД

Вашінгтон. — Обережний оптимізм — так можна схарактеризувати погляд експертів Міжнародного валютного фонду (МВФ) на перспективи розвитку світової економіки у 1992 і 1993 роках. У надрукованому в середу, 16-го вересня, комунікаті фонду „Погляд на світову економіку" підкреслюється, що у 1992 році загальний обсяг світового виробництва збільшиться у порівнянні з попереднім роком на 1.1 відсотка. Більш інтенсивне, 3.1-відсоткове зростання, за прогнозами експертів МВФ, світ очікує в наступному році.

В той час як світова економіка буде розвиватися помірковними темпами, колишні совєтські республіки у найближчі роки залишаться у смузі економічного спаду. Більшість колишніх республік СССР будуть відчувати на собі негативні наслідки розпаду старої економічної системи, нерівного руху структурних реформ, різкого зменшення рівня міжреспубліканської торгівлі, брак ресурсів для імпорту та різкого підвищення цін на нафту.

„Важливу ролю у наданні допомоги колишнім совєтським республікам у перехідний період повинна відіграти міжнародна спільнота, — сказано у комунікаті. — Необхідна технічна підтримка у створенні інститутів ринкової економіки. Колишні совєтські республіки потребують адекватної фінансової підтримки, створення економічних резервів і фінансування інвестиційних проєктів. Індустріяльно розвинуті країни повинні ще більше відкрити свої ринки для експорту з держав, що проводять реформи, щоб вони могли дістати доступ до благ системи міжнародної торгівлі, які є основою успішного розвитку ринкової економіки".

ВИСТАВКА В УМ

Ню Йорк. — Тут у неділю, 27-го вересня, о год. 2-ій по полудні в Українському Музеї відбудеться відкриття виставки „Давні традиції, молодий погляд" — український фолклор очима дітей з України. Адреса музею: 203 Друга авеню, Ню Йорк, Н. Й. 10003, телефон для інформацій (212) 228-0110.

ФРАНЦІЯ ПІДТРИМАЛА В ГОЛОСУВАННІ ПЛЯН ОБ'ЄДНАНОЇ ЕВРОПИ

Париж, Франція. — Засоби масової інформації повідомили, що усі 12 країн Европейської спільноти відітхнули з полегшою довідавшись про висліди голосування у Франції, не зважаючи на те, що Франція, якщо йдеться про намагання ще тісніше об'єднати Европу й евентуально змагати до одної грошової валюти, протестує голосно.

В голосуванні 51 відсоток французів підтримали ідею об'єднаної Европи, а 49 голосували проти. Натомість вони великою більшістю відкинули ідею одної валюти 70 проти 30 відсотків. Европейська спільнота, яка і так вже має організовані рамки вистачальні для конструктивної економічної й політичної до певної міри співпраці, боялася, що відкинення Францією ідеї тіснішого об'єднання може не тільки цілковито знищити самий плян, над яким стратеги Европи і Европейський парлямент працювали роками, але до кінця підірвати фінансовий стан багатьох країн та знищити політичні перспективи.

Президент Франції Франсуа Міттеран підтримав, як то кажуть п'ять перед дванадцятою, плян тіснішої співпраці 12-ох европейських країн до яких в майбутньому можуть долучитися ще декілька країн недавно визволених з-під контролі і поневолення колишньою комуно-московською імперією. Тепер політичний клімат цілковито змінився і про членство в Европейській спільноті стараються не тільки колишні східньоевропейські країни, ще недавно сателіти Москви, разом з колишніми республіками СССР, але навіть сама Російська федерація, президент якої Боріс Єльцин заявив недавно публічно, що Росія зацікавлена членством в европейському економічному бльоці.

Очевидно, без підтримки Міттерана ледве чи можна було б здобути хай і малу перемогу в користь затіснення співпраці в Европі, бо він все ж таки має ще великий вплив на французький нарід.

З ребелією і організованим спротивом проти „єдиної" Европи зустрінеться мабуть британський прем'єр-міністер Джан Мейджор, бо хоч він особисто потихеньку підтримував цю ідею, але голосно з нею не виходив, щоб не порушувати гордість британських громадян. У зв'язку з цим він запропонував лідерам 12-ох країн Европейської спільноти скликати незабаром позачергову конференцію, щоб спільно шукати розв'язки цього питання і втихомирення тих сил, які творять табір противників.

Канцлер німецького уряду Гельмут Коль заявив, що голосування у Франції „це бальзам на нашу хвору економіку" і новий поштовх до об'єднання. Европейська спільнота мустить ще знайти способи, щоб склонити до позитивного голосування данців, які противляться ще більше від британців, кажучи, що позакулісові сили намагаються обмежити їхню державність і свободу вибору.

Ф. Міттеран свідомий того, що „куца" перемога у Франції є тільки тимчасовим заспокоєнням перед евентуальними політичними заколотами і позбавлення влади тих, які підтримували особисто ідею „єдиної Европи".

У СВІТІ

ТРЕНЕРСЬКА РАДА Федерації Футболу України призначила 43-річного Анатолія Конькова керівником національної збірної України, а 46-річного Володимира Мунтяна - головним тренером української олімпійської дружини. Обидва тренери в минулому — змагуни київського „Динамо".

В СОМАЛІЮ ПРИБУЛИ 2,400 американських морських піхотинців, які допоможуть військовому контингентові ООН охороняти від пограбування гуманітарну допомогу, що надходить у цю знесилену громадянською війною і невроджаями африканську країну. Американські воєнні літаки розпочали доставу в сомалійську столицю пакистанських вояків з батальйону охорони. Перша група пакистанців, чисельністю 60 осіб, вже перебуває в Моґадішо. До 25-го вересня прибуде решта 440 вояків і старшин.

В ЧЕТВЕР, 17-ГО ВЕРЕСНЯ, у Швеції зупинено 5 з 12 атомових реакторів, оскільки всі вони мали небезпечні відхилення в системах охолодження води. Поки не буде вивчено і зліквідовано ці пошкодження, енергетичний баланс у країні підтримуватимуть теплові і гідроелектростанції.

ПРЕДСТАВНИК МІЖНАРОДНОЇ екологічної організації „Про терро" Петер фон Лібіґ-Кніпс заявив у Касабланці, що ядерні реактори Іґналінської атомової станції в Литві є небезпечні для довкілля і для цілого людства. На його думку, в республіках колишнього Совєтського Союзу є 15 АЕС, котрі „можуть вибухнути в будь-яку хвилину", однак найбільше занепокоєння викликає саме Іґналінська станція, бо вона має пошкоджені системи безпеки і зупинити її працю є великою проблемою.

ГАЗЕТА „МОСКОВСКІЄ НОВОСТІ" вмістила статтю докторів хемічних наук Віля Мірзаянова і Лева Федорова, в якій вони стверджують, що хоч президент Боріс Єльцин офіційно пообіцяв дотримуватися досягнутої в 1990 році угоди зі ЗСА про припинення виробництва і знищення хемічної зброї, Росія нещодавно провела нове випробування цієї зброї. Автори підкреслюють, що „такої потужної і небезпечної зброї ще не знав світ" і докладно пишуть, які лябораторії її виготовлють, як і де випробовують.

У НАСЛІДОК РІШЕННЯ президента Росії Боріса Єльцина відкласти візиту в Японію стосунки між двома країнами значно погіршилися. В японських газетах знову почали писати, що Росії годі довіряти. В одному з останніх інтерв'ю міністер закордонних справ Японії Мітіо Ватанабе заявив: „Ми не можемо проводити двоїсту зовнішню політику — однією рукою давати гроші Росії, а другою відкладати рішення територіяльної проблеми".

ВЛАСТІ БРАЗИЛІЇ розплутали клубок шахрайства, завдяки якому Павльо Фаріяс, касир виборчої кампанії теперішнього президента, за великі хабарі допомагав підприємствам розморожувати їхні банківські вклади. Це, в свою чергу, відкрило шлях для безпрецеднтного циркулювання величезних грошових сум і саме тому зазнав краху плян жорстких антиінфляційних заходів президента Фернандо Коллльора. Дані, якими володіє поліція, будуть використані під час розслідування корупції на найвищому рівні бразилійської влади.

НОВА ЮГОСЛАВІЯ, до складу якої входять тепер тільки Сербія і Чорногорія, має намір узаконити своє членство в ООН та інших міжнародних організаціях. Прем'єр-міністер Мілян Паніч після своєї візити до Китаю і Росії запевнив на пресовій конференції, що Пекін і Москва підтримають Юґославію. Тим часом країни Европейської спільноти є близькі до рішення позбавити Юґославію членства в ООН, мотивуючи це розпадом колишньої СФРЮ і відповідальністю Бєограду за війну у Боснії і Герцеґовині.

В АМЕРИЦІ

МИНУЛОГО ТИЖНЯ ДЕПАРТАМЕНТ торгівлі подав зіставлення, які виказують, що у липні збільшився дефіцит обміну товарів на суму 7.8 біл. дол., найвищий за останні два роки. Це означає, що збільшився ввіз заграничних товарів, а вивіз товарів американського виробу залишився на цьому самому рівні. Едвард С. Гайман, президент і головний економіст фінансової фірми ІСІ на Волл Стріт, твердить, що це „зовсім не робить сенсу". На його думку слабий долар повинен утруднювати ввезення і збуток заграничних товарів. Отже на це може бути тільки два вияснення, або американська економіка є сильнішою, як виглядає, або не продукують в країні того, що є конечним навіть при слабій економіці, тому й треба імпортувати.

У 1989 РОЦІ СЕНАТ у надзвичайному потягненні засудив колишнього федерального суддю Алсі Гейстінгса за хабарництво та позбавив його посади державного судді в Маямі на Фльориді. Це оскарження минулого тижня відкинув федеральний суддя Стенлі Споркін, заявляючи, що Сенат переступив свої конституційні права. Головним аргументом судді С. Споркіна у тій справі було те, що Сенат, як цілість, не розглядав цієї справи, а визначив 12-членну комісію для її перегляду. Переглянувши справу, комісія звітувала сенатові про існуючі докази зловживання. Після цього Сенат голосував і вирішив усунути з посади суддю А. Гейстінгса. Справу вирішуватиме Верховний Суд ЗСА.

ОКРЕМА КОМІСІЯ зформована з членів обидвох партій для президентських дебат у середу, 16-го вересня, відкликала перші заплановані телевізійні дебати між президентом Джорджем Бушем і губернатором Биллом Клінтоном. Дебати були заплановані на наступний вівторок, а відкликано їх з уваги на те, що президент Дж. Буш не погодився на пропоновану комісією форму дебат, де обидвох кандидатів опитує один модератор. Працівники виборчої кампанії президента Дж. Буша заявили, що Президент склонний до більш традиційної форми дебат, де три панелісти і модератор ставлять питання обидвом кандидатам. Сподіються, що заплановані комісією ще дві телевізійні дебати на жовтень таки відбудуться.

У СВОЄМУ ПЕРШОМУ звітуванні про гураган „Андрю" Крайовий центр для розслідування гураганів ствердив, що цей гураган був третім найбільш шкідливим у ЗСА впродовж XX століття. Першим найбільш жорстоким був гураган „Камілля" у 1969 році, що навістив побережжя стейту Місісіпі, бо тоді загинуло в його нищівній фурії 256 осіб. Другим по жорстокості був гураган у 1935 році, який називають гураганом Дня Праці, що пронісся понад Фльорида Кійс та вбив 600 осіб. Директор згаданого центру Боб Шітс, коли говорив про нищівну силу „Андрю" то казав, що подібного маштабу нищівної сили не може собі уявити. Це виглядало, як торнадо в обсягу ширшою 25 до 30 миль. Сила вітру гурагану „Андрю" була 145 миль на годину.

Трансевропейська маґістраля пройде територією України

Київ (УНІАР). — У середу, 16-го вересня, пресова служба прем'єр-міністра України Вітольда Фокіна повідомила, що для участи України у створенні загальноевропейської транспортної системи і прискорення комплексного розвитку власної транспортової мережі. Кабінет Міністрів визнав доцільним розроблення проєкту будівництва південної трансевропейської автомаґістралі та його здійснення на території України.

Проходження південної трансевропейської автомаґістралі передбачається від мадярсько-українського кордону до Києва, через Закарпатську, Івано-Франківську, Тернопільську, Хмельницьку, Вінницьку, Житомирську і Київську області, з відгалуженням на територію Львівської области до кордону з Польщею.

Координацію робіт, пов'язаних із здійсненням проєкту будівництва автомаґістралі на території України, займеться міністерство будівництва.

В Криму немає свободи слова

Симферопіль (УНІАР). — Не маючи жодного поняття про засади свободи слова, права людини і демократії, Верховна Рада Республіки Крим прийняла таку постанову: від 11-го вересня почав діяти закон про акредитацію засобів масової інформації. Згідно з цим „законом", засобам масової інформації не тільки доведеться сплачувати усі накладні видатки, пов'язані з їхньою працею під час сесії Кримської ВР, але за будь-яку провину журналіста можуть позбавити права бути присутнім у залі. Журналістам також зобов'язані, немов в'язні, під час сесій ВР, перебувати в залі і виходити лише... під час перерви.

В Симферополі відбулося засідання організаційного комітету партії економічного відродження Криму. Обговорювалися проєкти програмових принципів і статуту майбутньої партії.

Нова парляментарна партія — за формуванням депутатської групи, незабаром розробить і опублікує пакет законодавчих актів, які гарантуватимуть реальне становлення і зміцнення державности і укріплення стабільности Криму.

Прихильники шовініста Багрова взагалі не брали до уваги інакшедумаючих мешканців Криму, чи людей неросійської національности. Більше того, пишуть київські газети, якщоб центральний Уряд України захотів покарати багровців і припинив доставу питної води, продуктів й іншого забезпечення, то може б російські шовіністи менше бавилися політиканством. Газета „Вечірній Київ" повідомила, що Президія ВР Республіки Крим дійшла вже навіть до такого „ідеального" висновку, щоб видавати „Ведомості Верховного Совета Крима" російською мовою. Головним редактором цього видання став заступник голови ВР Анатолій Маслов.

„ВІКА СПІВАЄ!"

Джерзі Сіті, Н.Дж. (О. Кузьмович). — Якщо читачі думають, що ім'я Віки стало популярне лише серед української молоді того віку, що захоплюється музикою рок, то вони грубо помиляються. Відвідини Віки у редакції „Свободи" викликали справжнє порушення у всіх працівників, не зважаючи на їхній вік і стаж.

Кожний хотів поговорити з нею бодай декілька слів, а після довгого в порівнянні з іншими гостями перебування в редакції, на одному із столів появився звукозаписувач і у спокійній звичайно кімнаті понеслося „Мамо, я дурна".

Віка у редакції „Свободи" із мужем і композитором В. Бебешком.

Віка заходить до нас із своїм мужем Володимиром Бебешком, що є її постійним співробітником та композитором пісень, що їх вона виконує і до яких сама пише слова. Вона вже третій місяць в Північній Америці, і заповідають, що при кінці жовтня повертаються до Львова, де постійно живуть. І саме там у „нашому" Львові, та ще дивним збігом обставин досłівно напроти нашої хати, народилася Віка.

Коли питаємося, як довго вона вже займається рок музикою, а радше, як вияснює мені подружжя, гопрок музикою, то довідуємося, що вже від 16-го року життя, коли Віктор Морозов, відомий нам із славного ансамблю „Не журись", втягнув її до складу свого роду оркестри, що приграввала до танців у різних нічних локалях Львова.

Але від того часу Віка

(Закінчення на стор. 3)

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302.
Svoboda: (201) 434-0237 UNA: (201) 451-2200

Subscription: 1 year — $40.00, 6 months — $22.00, 3 months — $12.00. UNA members 1 year — $15.00. Change of address — $1.00. Make check or money order payable to "Svoboda".

Postmaster: Send address changes to:
"Svoboda", 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302
Tel.: (201) 434-0237, (201) 434-0807, (201) 434-3036

Second Class Postage paid at Jersey City, N.J.

Передплата на рік $40.00, на півроку — $22.00, на 3 місяці — $12.00. Для членів УНСоюзу $15.00 річно. За кожну зміну адреси — $1.00. Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Виключення Юґославії з Організації Об'єднаних Націй

Західні держави, втративши терпець із Сербією, яка зброєю прагне присилувати Боснію і Герцеґовину до формальної федеративної республіки Юґославії, рішили виключити Юґославію з Об'єднаних Націй. За твердженням авторитетного аґентства Ассошіейтед Пресс — суходільний Китай і Росія запевнили, що вони не скористають із свого права вето на Раді Безпеки ООН і тому резолюція про виключення Юґославії перейде в найгіршому випадку при двох голосах, що стримаються. Після того виключення Югославія мусить знайти апробату від двох третіх Генеральної асамблеї, яка тепер нараховує 179 членів. Найбільший бльок становлять ,,невтральні" 102 держави. До ,,невтральних" належить також комуністична Куба і протегуюча міжнародний тероризм Лібія, але ввесь світ такий обурений збройною аґресією Сербії, що напевно резолюція про виключення Юґославії знайде апробату і на Генеральній Асамблеї: міністер закордонних справ Росії Адрей Козирєв заявив, що Росія тепер не буде противитися резолюції західніх держав, але вона, підтримає аплікацію, яку зголосить Београд. Невідомо, чи це була би аплікація на прийняття до ООН Юґославії, яка існує вже тільки на папері, чи як Сербія.

Нова аплікація не матиме успіху, поки теперішні правителі у Београді не переконають західні держави, що вони ,,миролюбні", як цього вимагає чартер ООН. Від вересня ц.р. у війні Сербії проти Боснії згинуло 10,000 осіб, у великій більшості ні в чому невинні цивільні мужчини, жінки і діти. Росія грає у цій трагічній справі ролю колишнього найбільшого покровителя комуністичної Юґославії. Вправді самозванчий маршал Йосиф Броз-Тіто, творець Федеративної республіки Юґославії збунтувався був проти Леоніда Брежнєва коли той перевів збройну інтервенцію у Чехо-Словаччині 1968 року; православні серби традиційно орієнтувалися на Росію, у протилежності до католицьких хорватів з їх орієнтацією на Захід.

У найближчих днях чи тижнях покажеться, чи виключення все ще формально існуючої Юґославії з ООН закінчить наступ Сербії проти Боснії. Сербські війська зайняли більшість території Боснії і облягають її столицю Сараєво, обстрілюючи те місто з далекобійних гармат. В останньому тижні Сербія ніби погодилася передати свою артилерію під контроль міжнародного війська ООН, але у практиці цього не переведено.

У комунікаті Ассошіейтед Пресс сказано помилково, що Юґославія складалася з чотирьох країн. Федерацію Юґославії складала: Сербія, Хорватія, Словенія, Боснія, Герцеґовина, Македонія і Чорногора. Хорватія, Словенія і Боснія проголосили свою державну незалежність. Ще невідомо, під якою назвою фіґуруватиме Сербія, Македонія і Чорногора, — відомо тільки, що сербські генерали, підтримувані широкими колами сербського суспільства, — програли свою злочинну гру. Що зискала Сербія воюючи за єдність Юґославії під фактичним верховодством Сербії?! Трудно вимагати від очманілих своєю владою генералів, щоб вони керувалися християнською етикою. Але однаково трудно повірити, що у державному проводі Сербії, включно з її високими старшинами, не було людей, які зрозуміли би, що наприкінці XX сторіччя неможливо збройною силою зберігати вічно штучну федерацію народів, які не бажають собі цієї федерації.

Американські засоби масової інформації все ще вживають термінологію ,,Юґославія" хоч вона перестала існувати. Зрештою їм трудно привикнути до дійсности, що перестав існувати Совєтський Союз. Цікаво, як виглядатиме новий, видаваний щорічно, американський ,,Ворлд Альманак" — ,,Бук оф Фактс", — бо виданий на 1992 рік усе ще має Совєтський Союз та інші різні анахронізми.

В МОСКВІ ПЕРЕД БУДИНКОМ російського уряду відбулася маніфестація селян, яка була центральною точкою всеросійських селянських протестів. В серпні вони закінчилися безвислідно, однак селяни з кожним разом виступають рішучіше. Вони вимагають від уряду виділення ,,не менш як 15 відсотків національного прибутку на розвиток агропромислового сектору, скасування заборгованости сільських виробників перед державою, запровадження пільгового оподаткування і кредитування села". У маніфестації взяли участь представники 54 областей Росії.

Осип Труш

НОВА ВОЄННА ДОКТРИНА РОСІЇ

Заходом дослідників центру Гадсонського інституту у Вашінґтоні, який студіює і аналізує міжнародні процеси зброєння й роззброєння, присвячено спеціяльну увагу новій воєнній доктрині Росії, що на початку 1992 року появилася у теоретичному військовому журналі ,,Мілітарна думка". Цей журнал є однією із впливових публікацій російських збройних сил і мірилом далекойдучих плянів генерального штабу російської армії.

Вичерпну аналізу цього інституту над цією новою доктриною провела Мері Фицджералд визначний член інституту в журналі ,, Ейр Форс Маґазіне" із вересня ц. р., подаючи в подробицях поважні зміни у постановах і напрямних російського генерального штабу і евентуальні наслідки цієї доктрини у майбутньому. Тут конечно відмітити, що для української сторони це дуже важлива проблема, бо побачимо у висновках цієї студії, що це безпосередньо буде заторкати Україну.

Отже першою центральною ідеєю цієї доктрини є натяк на те, що Росія є оточена ворожими її силами, колишніх поневолених народів, а тепер вільних, а друге завдання важливе для Росії бути належно мілітарно приготованою оборонити громадянські права і культурно-політичні потреби своїх російських співгромадян, які тепер живуть на територіях Співдружности Незалежних Держав (СНД). У додатку треба згадати, що на території Росії є відосередні національні стремління 22-ох народів, які хочуть бути самостійними, або мати свою автономію у рамках російської республіки.

Немає сумніву, що для нас нова доктрина важлива, а особливо натяк на те, що може зайти потреба з боку Росії, хоч і вигадана, що треба буде обороняти своїх співгромадян перед переслідуванням на територіях самостійних держав. Це ствердження дає багато до застанови, бо таке домагання Росії дає можливість по-різному його інтерпретувати. Немає сумніву, що це може бути причиною застосовувати збройну розв'язку.

Завданням авторки цієї розвідки було представити образ і завдання нової доктрини, яка передбачає поважні зміни в структурі російської армії. Перш усього зміна відкидає оборонний характер, який домінував за Ґорбачова і вносить елемент офензивно-оборонного. Велику увагу присвячується до змін у конвенційному способі провадження бойових операцій. У цьому пляні перебудови цілої армії стоїть на першому місці вишкіл і постійне удосконалення тактики спеціяльних частин, які мали б завдання блискавичними наступами в запілля ворога, не для окупації території, але виключно на послаблення політично-економічного потенціялу противника. Ці спеціяльно вишколені і озброєні частини в формації батальйону мають бути передвісниками нової воєнної тактики Росії, а поруч дивізійних і армійських з'єднань, які відігравали б традиційну ролю воєнних операцій, батальйони спеціяльного вишколу і призначення озброєні в найновішу зброю і при допомозі електронічних засобів мали б завдання десантно підривного характеру в блискавичних нападах.

У цьому випадку застосовується досвід Америки і її альянтів у війні з Іраком, а особливо у введенні засобів електроніки у бойовій операції. Під цим оглядом генеральний штаб російської армії не бажає собі, щоб забути наслідки іракського конфлікту, який виявив велику слабість колишньої совєтської армії під оглядом воєнної технології в порівнянні з Америкою і Заходом. Нова доктрина, ствержує авторка, має на меті цю прогалину направити і це на її думку вже в короткому часі буде зреалізоване. Тому, що теперішній штаб позбувся контролю партії і має вільну руку переводити в життя пляни назначені новою доктриною. Заплянованo посилити процес дослідів і розвитку воєнної індустрії до найвищого ступеня навіть тоді, коли б це послабило економію для консумента.

Пріоритети нової доктрини, яких налічується сім, були одобрені і проголошені віцепрезидентом Росії Александром Руцким і міністром оборони Павлом Ґрачевим. Цих сім пріоритетів складаються з таких елементів; переорганізація й модернізація армії до блискавичної війни, авіяція, далекого засягу конвенційна зброя, електроніка, протилетунська оборона, мілітарні досліди простору і стратегічна зброя.

Реасумуючи наведену плятформу нової воєнної доктрини, можемо прийти до висновку, що нічого не змінилося. Імперська ментальність і туга відновити імперію — актуальна для більшости росіян. Тому для українського народу і його Уряду немає іншої альтернативи, як бути приготованим на всякі можливості в сучасну пору. Процес роззброєння Уряд України повинен припинити до цього часу, аж доки не будуть устабілізовані взаємовідносини між державами СНД.

Людмила Почтар

,,ШОВКОВА КОСИЦЯ" — НАЙНОВІША ЗБІРКА ПОЕЗІЙ

I

Щойно вийшла з друку перша збірка поезій Дарії Рихтицької під назвою ,,Шовкова косиця". Як пояснює рецензент збірки Зореслав Самчук — термін ,,Шовкова косиця" це український еквівалент німецької назви славної альпійської гірської квітки ,,Едельвайс". І сам термін ,,Шовкова косиця", і властивості та специфічну символічність чудової, малодосяжної квітки едельвайсу, З. Самчук пов'язує з ,,найтоншими нюансами мозаїки української душі", а посередньо і з поетичними аспіраціями та стремліннями авторки.

Стилізований зарис едельвайсу — шовкової косиці прикрашує обкладинку книжки, як завершення її назви. Книжка видана надзвичайно дбайливо і робить приємне естетичне враження. Мистецьке оформлення Івана Яціва органічно зв'язане із змістом та поглиблює його, додаючи гарний зоровий ефект. Зміст збірки (понад 80 віршів на 168 сторінках) поділений на 11 розділів, чи, краще сказати — циклів, вже самі назви яких пояснюють їхню суть: ,,Мозаїка свободи", ,,Силюети друзів", ,,Люди високих поривань", ,,Згусток радісного болю", ,,Похоронні плачі", ,,Весільні пісні", ,,Роздуми", ,,Крила", ,,Сяйво надії", ,,Пульсування провесни", ,,Туга за Батьківщиною". Кожен цикл починається відповідною заставкою-ілюстрацією, що віддзеркалює його зміст. Це створює гармонійну психологічну єдність. Вміщено теж фото авторки. Вступне слово Аріядни Шум подає фахову клясифікаційну аналізу поезії Дарії Рихтицької. Коротку біографічну нотатку ,,Про автора" кількома штрихами накреслює Анна Кульчицька-Бойцун, товаришка з юних літ. Закінчує збірку рецензія Зореслава Самчука п. з. : ,,Ужинки величного світобачення".

Як зазначує Аріяндна Шум, — поезія Дарії Рихтицької: ,,...наскрізь сучасна, позбавлена традиційного віршування...; ...ориґінальна, своєрідна. ... має вона свій стиль..." У віршах її ,,є велика щирість і безпосередність" та ,,образність". А далі: ,,Найцінніший дар Дарії Рихтицької — це її справжня поетична душа, поетичне думання... Дарія Рихтицька поетично живе, не лишень думає. Поезія просякла ціле її єство. ..." Зореслав Самчук додає, що Рихтицька вповні оволоділа небуденним мистецтвом — ,,зробити життя поетичним, а поезію життєвою". Сама ж поетеса каже:

Моя поезіє!
Не знаю
звідкіля
Ти до мене
Прийшла,
Не знаю
Хто перший —
Ти чи я
Руку простягнув
Це не важне.
Я знаю,
Що здавна
У полоні
Твоїм я є...
(,,Поезія" стр. 128)

І справді, Рихтицька живе в полоні поезії, яка полонить її душу і проявляється у поетичних зображеннях життєвих подій і переживань, як особистого, так і загального характеру. Відчування, сприймання вражень емоцій і настрою, спогад, думка чи мрія оформлюються у поетичний вислів, здебільша дуже ориґінальний і незвичний.

Поетеса часто послуговується своєрідними штрихами, натяками, несподіваними метафорами і символічними образами, але при тому кожне слово набирає особливої вагомости і змістовности, а картина виходить виразна, влучна і зрозуміла. Ось окреслення сліпоти:

Троянди ночі
Зайшли у твої зіниці —
Вірші з Батьківщини
Читаєш устами друзів.
...
Багряність рожі
Дотиком рук відчуваєш...
(,,Дружба" стр. 34)

А так вдало схоплено бентежне перше кохання:

Таке дівочо —
Наївно-чутливе,
І при тім
Зухвало-сміливе!
Мов гірський
Потічок
На провесні
Дзвеніло...
(,,Дівочі мрії" стр. 84)

Туга-чекання вилились у таких рядках:

Чеканням одягну
Самотні дні страждання,
Надію простелю
На постіль сподівання,
І в тиші
Хуртовинних мрій
Чекатиму листа
Від тебе...
(,,Призначення" стр. 92)

Смерть колишнього чоловіка, батька дітей, викликає, поміж іншими, ще й такі рефлексії:

Чорна плахта удови
Роздерлась на дві печалі:
Одною поквітчали дітей,
А другою заскочили зраду..
(,,Провина" стр. 103)

Закінчення буде.

НА МИСТЕЦЬКІ ТЕМИ

Христина Пеленська

,,Сизокрилі" у Києві

Хоч багато чула про ,,Сизокрилих", живучи в Америці, ніколи не мала змоги побачити виступу цього українського танцювального ансамблю з Ню Йорку. Аж ось, під час мого перебування у Києві літом 1992 року, приїхали до столиці України ,,Сизокрилі", відбуваючи своє перше турне по Україні. Це була вийняткова нагода вперше полюбуватися виступом цих молодих танцюристів, ще й до того у Києві. Під враженням цієї події, хочу висловити декілька зауважень з приводу дебюту ,,Сизокрилих" у Київському оперному театрі ім. Т. Шевченка.

У понеділок увечері, 29-го червня 1992 року у Києві, у вщерть виповненій злі Київського оперного театру ім. Т. Шевченка відбувся виступ танцювального ансамблю з Ню Йорку ,,Сизокрилі". Прибули ці молоді танцюристи вперше до вільної вже України, щоб продемонструвати своїм землякам що, хоч вони не народилися на Батьківщині та все своє життя прожили поза її кордонами, вони плекають українську культуру і ширять її серед не українського світу під проводом хореографа та мистецького керівника Роми Прийми-Богачевської.

Користуючись творчо технікою як клясичного-балетного, так і народного-обрядового, а також модерного танцю і джезу у своїх хореографічних композиціях та інтерпретуючи по-новому події з історії України, пісні українських композиторів та обрядові українські танці у своїх танцювальних творах, Рома Прийма-Богачевська випрацювала багатий, цікавий та різномнітний репертуар для першого турне ,,Сизокрилих" по Україні (Львів, Калуш, Івано-Франківськ, Київ, Харків).

Програма у Києві складалася з трьох частин. Її відкрито ,,Привітом" до музики Е. Звоздецького у виконанні всього ансамблю, який нараховував 38 танцюристів. Вдягнені у стилізовані костюми гетьманського періоду, ,,Сизокрилі" гідно і ґраціозно вітали присутніх на залі згідно з українською традицією — хлібом і сіллю. Далі слідували дві інтерпретативні танцювальні композиції, насичені українським національним змістом та виконані з творчим поєднанням техніки клясичного-балетного, народного-обрядового та модерного танців. Перша з них — ,,Ікона", присвячена тисячоліттю хрищення України до музики ,,Рапсодія на українські теми" В. Ляпунова, для якої декорації виготував В. Бачинський, складалася з двох частин. У першій частині цього твору ікони Оранта (ролю якої з ніжною тонкістю виконала Ліда Залуцька-Кульбіда), два архангели та святі, оживши та зійшовши з іконостасу, відтанцювали творчу інтерпретацію сцен з Нового завіту (Благовіщення, Рождество Христове, Страсти, Розп'яття, Воскресення). Другу частину, яка зливалася з першою, присвячено танцювальним зображенням картин з поганських часів Русі-України: пошану природи через обрядові танці-гагілки, пошуки правдивої віри княгинею Ольгою та навернення на християнство предків українського народу через хрищення їх князем Володимиром Великим.

Друга танцювальна композиція ,,Боротьба за волю" алегорично зображувала боротьбу українського народу з насильствами, заподіяними йому ворогами впродовж новітньої історії. Незважаючи на великі жертви внаслідок Голодомору і Чорнобильської трагедії, український народ завдяки своїй вірі та внутрішній силі не піддався. Надія на краще майбутнє привела його до відродження і волі. Цей драматичний твір до музики ,,Карпатська леґенда" В. Гомоляка був присвячений Чорнобильській трагедії.

Друга частина програми ,,Сюїта Івасюка", присвячена пам'яті Володимира Івасюка, складалася з танцювальних інтерпретацій пісень цього ж українського композитора з творчим приміненням техніки модерного танцю та джезу: ,,Запроси мене у сни свої", ,,Не згаси вогню", ,,Мальви", ,,Бачу тебе" та ,,Червона рута". Зокрема цей останній твір вирізнявся оригінальністю у застосуванні техніки модерного танґо до музики цієї чи не найпопулярнішої пісні В. Івасюка, майстерно виконаного з вишуканою елегантністю та ритмічною бравурою горсткою танцюристів ансамблю (4 пари: Олеся Бук і Борис Богачевський, Марта Стефанюк і Михась Левицький, Розалі Ізікел і Тед Гусій, Таня Коваль і Павло Лішман).

До складу третьої частини репертуару входили танцювальні інтерпретації українських народних та обрядових танців, як наприклад, ,,Гуцульська рапсодія" до музики Ґ. Майбороди, ,,Дівочі забави" до музики В. Гомоляка та ,,Весільна гуцулка " до музики К. Домінчика. Програму заключено ,,Гопаком" аранжеровки Александрова з участю всього ансамблю. Вдягнені у розкішні українські народні костюми ,,Сизокрилі" прощали глядачів, віртуозно виконуючи складні танцювальні кроки цього динамічного українського народного танцю, зображуючи на сцені суцільний ка-

(Закінчення на стор. 3)

Микола Руденко

МОЯ ЛУГАНЩИНА

I

Давно він ворушиться у мені солодкими дитячими споминами, гіркими димами воєнних лихоліть, тоскним гнітом тюремних камер — ворушиться у мой душі отчий край Донбас, про який я знав не з леґенд і фальшивих романів, створених на замовлення 'товариша' Сталіна.

Знав тому, що то був справжній, невигаданий світ мого дитинства, світ убогої юности, світ жорстоких арештантських ,,воронків". Звідси я пішов на війну — тоді мене проводжала мати. Довго вона стояла на крутому пагорбі й дивилася мені вслід. Її сліз я не бачив, але знав, що вони котяться по материнських щоках. Звідси в 1977 році мене вивозив до Мордовії ,,Столипін" — арештантський вагон. Проводжали сестра й дружина — матері вже не було. Відтоді я не був у Донбасі цілих 15 років. Та й перебування в Донецькому слідчому ізоляторі, а відтак неправедний суд у Дружківці приємним гостюванням у рідному краї назвати аж ніяк не можна.

Отож, якщо казати правду, мені жодного разу не доводилося походити слідами мого дитинства — якщо й приїздив до родичів, то завжди бракувало часу провідати крем'янисті стежки й полинові куточки, які спливали ночами у моїх спогадах і снах, бо саме вони й були наймилішими та найдорожчими часточками батьківщини. Не заводи й не шахти, а якісь переярки та джерельця, що відомі тільки мені — інші їх проминають з цілковитою байдужістю. І якщо є оці милі деталі пейзажу, живі символи дитинства — у тебе є на плянеті жадана батьківщина, куди вічно кликатиме серце.

На цей раз я їхав на Луганщину саме заради отих кам'янистих провулків у моєму селі — таких потовчених колесами, що під будь-яким пальцем босої ноги віднайдеться камінь, котрий можна пожбурити в напівзігнуту постать кривдника. На жаль, дуже рано ми засвоїли недобру звичку зводити наші дитячі рахунки оцим недитячим способом і через те рідко хто з нас ходив без шраму на обличчі. А многогрішний автор цих рядків залишився навіть без живого ока. Багато я сьогодні міг би висипати повчальних слів на адресу дорослих, котрі не вміли відучити нас користуватися первісною зброєю, що в дитячому віці виявляється особливо небезпечною. Та де ж вони сьогодні — наші батьки? Майже всіх, кого я знав, поглинула шахта — як і мого батька. Жорстокий край — жорстокий і до батьків, і до дітей. На жаль, таким жорстоким залишився він і донині: смерть у шахті (інколи десятками душ одразу) — явище зовсім нерідкісне.

А проте я не ставив собі за мету вивчити й описати якусь конкретну подію або ситуацію — і саме через те був уважний до всього, що бігло повз вікна та діялося у вагоні. Ось у моє купе вдерлися огрядні жінки з надміру важкими торбами, спритно приторочeними до коліщат. Вантаж не бажав триматися у доброму перев'язі, вилазив назовні — й тоді легко можна впізнати казенні пляшки з горілкою.

— Оце ж серйозне діло задумали, а в Дебальцевім, як на гріх, на талони видають, — пояснює солодким голосом огрядніша пасажирка, намагаючись завалити своїм вантажем моє спальне місце. Мені це не вельми подобається, але, затиснувшись у куток, якось терплю. Нарешті кидаю запитання:

— А навіщо ж вам стільки горілки?

— Молодих женимо. У сусідньому купе моя сваха їде. Оце ж нас старих і командирували до Києва. Слава Богу, хоч тут продають казенку без талонів. Може б, ви помінялися місцем з моєю свахою? Ми б якось удвох прилаштувалися. А з вами поквитаємося. За нами не пропаде.

Виявляється, у свахи немає спального місця — тільки сидяче. Жінки починають умовляти мене продати спальне, я обороняюся від їхньої настирливости правом інваліда війни, хоч, звичайно, співчуваю свахам: ото ж скільки тортур доводиться зазнати, доки на весілля стягнешся!

Тим часом до нашої розмови почала дослухатися провідниця.

— І як вам не сором, тітко Глафіро? Чого то ви інваліда з місця виживаєте? Не слухайте їх, яке там весілля? Вони вже четверте весілля цього місяця справляють. Ану миттю, щоб і духу вашого тут не було. Бо відразу ж міліціонера покличу.

Жінки й справді кудись зникли зі своїм небезпечним вантажем — наче їх корова язиком злизала. А за годину я їх побачив у купе провідниці. Як видно, свахи й раніше мали можливість влаштуватися під наглядом господині вагону, але їм не хотілося платити неминуче мито.

Тим часом не такий уже й безневинний вантаж, який тепер під добровільним наглядом провідників (хирлявого чоловіка й дебелої напарниці) спокійненько їхав у службовому купе, доволі неприємно визначав наш побут у вагоні. Варто почати бодай з того, що заготовлені для казана дрова захаращували наші місця для баґажу — ніхто й не збирався готувати окріп для чаю. Провідники тинялися з віниками від одного купе до другого, а свахи виглядали доволі тверезо, бо їм доводилося пильнувати сорокоґрадусний вантаж. Якщо врахувати, що я втрапив на поїзд, який плазує від Києва до Луганська майже цілу добу, то стане ясно, що то за сумнівна послуга — їхати на дровах, але без окропу.

Продовження буде.

ВСЯ ДИВІДЕНДА ДО ФОНДУ ВІДРОДЖЕННЯ УКРАЇНИ — УНС!

„Віка..."

(Закінчення зі стор. 1)

закінчила університет, знайшла свого Володю і вони вже вдвійку почали займатися гоп-рок музикою, шукаючи часто джерел до неї у старій народній музичній творчості України. Питаємо, чому назвали свою музику гоп-рок,— і виявляється, що це від гопака. Цього гопака у піснях не дуже відчуваємо, зате пробиваються часто добре нам ще із давніх років на Гуцульщині відомі мотиви гуцульських коломийок та пісеньок, що їх колись так мистецько вигравали троїсті музики з Ворохти.

У Віки, розуміється, це все виходить інакше, бож вони із композитором вживають до виконання підсилювачі та іншу, так прийняту тепер у добі музики рок, музичну техніку. Досі вони випустили дві касети, які продають в часі своїх виступів, а впродовж цих трьох місяців вони відвідали вже дослівно всі більші скупчення українців. При тому у літніх місяцях Віка виступала на чотирьох українських фестивалях і на Ювілейній Міжкрайовій Пластовій Зустрічі на Пластовій Оселі „Вовча Тропа". На четвер, 24-го вересня, плянується виступ у Ню Йорку, в УНДомі, і це вже буде майже завершення важкої, але цікавої для наших оригінальних музик тури по Північній Америці, яку вони перевели, як кажуть, власними фондами, малим автобусиком із залогою шести осіб, які разом з Вікою творять ансамбль, та із цілою апаратурою, яка потрібна їм до виконування програми.

На наше запитання, чи в тому часі постали нові пісні, обоє заперечують. Кажуть, що у них набралося забагато вражень, телевізія і тутешня музика просто їх душить і не створює атмосфери до творчої праці.

Молодий композитор пісень для Віки критично висловлюється про сьогоднішню рок-музику в Україні. — Те, що тепер твориться в Україні, взяте зі Заходу, є просто дешева імітація. Наша молодь, як хоче послухати модерну музику, якою живе молодь Заходу, — включає радіо чи телевізор на московську хвилю.

— А знаєте, де найбільше ще консервативна музика для молоді? — У нашому Львові,— розповідає нам В. Бебешко. — А ми шукаємо коріння в народі, того справжнього коріння з-перед 1917 року, і пристосовуємо до сьогоднішніх течій.

Ми хочемо дізнатися від наших гостей, як вони творять свої нові „шедеври", але якось їм це важко вияснити. Просто, кажуть, приходить воно все спонтанно. Але коли йдеться про техніку виконання, то завжди нові композиції Віка виконує на звукозапис, а тоді щойно співає на концерті.

Знаєте,— каже нам Віка — мені здається, що я завжди находжу контакт із своєю публікою. Як тільки вийду на сцену, нічого мене не зворушує, можу бути хвора, без настрою, але на сцені немов скидаю все зі себе і є тільки моя публіка і я. Мені здається, що я все маю контакт. — Чи можете сказати, котрий концерт в цих виступах у нас дав вам найбільше вдоволення? — питаємо обережно, бо завважуємо, що Віка не радо відкриває свої почування і переживання.

Тут однак обоє музики відповідають рівночасно, що найкращий для них був виступ на ОМПЗ на „Вовчій Тропі" бож там їх слухала і захоплювалася ними майже тисячна молоді, а це публіка, для якої вони виступають. І вони при тому пригадують настрій та концерт на відомій „Червоній Руті" в Чернівцях, коли то всі виступали під політичним тиском тодішніх відносин, як спали у лісі, як цілий фестиваль — це була немов справжня „політично-музична бомба".

Але сьогодні, коли питаємося про дальші пляни наших музик, Віка відповідає, що співати чи писати пісні з політичного змісту, як її улюблена пісня „Ганьба", вже не цікаво. Вона б радше йшла глибше в авангардну музику, але таки оперту на народних мотивах. Але це покищо невідоме майбутнє, бо, як стверджує її чоловік В. Бебешко, культура стоїть тепер в Україні на низькому рівні тому, що не дописує економіка. Тож і їхні пляни на найближче майбутнє непевні. Радо однак приїхали б знову до нас. Тут вони знайшли прихильність, щирість і дуже гарне відношення до них усіх українців, незалежно від віку.

Здається, що це не лише зустріла Віку тут українська гостинність, але вона зуміла зацікавити своїм оригінальним виконанням пісень і своєю появою і молодих, і старших.

Віка і Володя вже давно залишили редакцію „Свободи", як у нашій великій кімнаті все ще звучав із малого голосника її оригінальний голос: „Мамо, я фраєра люблю..."

З'ЇЗД ЗАКАРПАТЦІВ

Лігайтон, Па. — Комісія Інформації і Зв'язку Закарпатських Українців у Діяспорі (КоЗІ) влаштовує з'їзд-зустріч, який відбуватиметься від п'ятниці до неділі, 25—28-го вересня на оселі ім. Олега Ольжича. У програмі: у п'ятницю увечорі 25-го вересня — товариська зустріч, спогади; у суботу, 26-го вересня — річні наради КоЗІ, ввечорі — гостина з виступом делегата з України проф. О. Мишанича; у неділю, 27-го вересня о год. 10-ій ранку — Літургія і Панахида за померлих закарпатських діячів, на які запрошуються гості та представники різних організацій. У справі зголошень і замовлень нічлігів слід звертатися до управи оселі: Ukrainian Homestead, P.O.Box 104, Lehighton, Pa.; телефон (215) 377-4621.

УВАН в Канаді та її бюджет на 1992 рік

У часі 17-го конгресу українців-католиків, що відбувся у Вінніпегу в днях 2—5-го липня ц. р., мав я нагоду зустріти кількох визначних наших громадських діячів, які в розмові про сучасну Україну та про фінансову допомогу новоствореній державі заторкнули питання допомоги для Університету „Києвсько-Могилянської Академії", який 1-го вересня ц. р. відновлює свою навчальну і наукову діяльність і для якої збірку фондів у Канаді спонсорує УВАН. І при цій нагоді була мова про діяльність УВАН в Канаді та про її бюджет.

Я був здивований, що мої співрозмовники були переконані, що УВАН одержує постійну фінансову допомогу (грент) від канадського уряду, щорічну більшу дотацію від Канадської Фундації ім. Т. Шевченка і частину жертв, що їх УВАН спонсорує. Рівночасно ці самі особи дивувалися, що УВАН, крім кількох двомовних більших збірників історії українців Канади д-ра М. Марунчака та кількох інших невеликих наукових праць річно, не розгортає ширшої видавничої діяльности. І що більше, вони, мої співрозмовники, були дуже здивовані, коли довідалися, що УВАН ніякої постійної допомоги не одержує.

Ці приватні розмови спонукали мене, як довголітнього скарбника УВАН, вияснити публічно нашій українській громаді, на якому щорічному фінансовому бюджеті бюджеті працює наша Українська Вільна Академія Наук у Канаді. А треба це зробити ще й тому, що, як я передсвідчився, багато інших наших громадян, навіть поважних громадських діячів, професіоналістів, так само думають, як мої співрозмовники на конгресі українців-католиків і тому не диво, що в останніх місяцях цього року жертвенність на УВАН дуже змаліла. Праці УВАН має багато, але фондів — майже ніяких.

Щоб було усім ясно, хочу коротко з'ясувати, що вся діяльність УВАН, яку вона веде й яку вона повинна вести, спирається на:

1. Жертвах української свідомої та патріотичної громади. І це єдине джерело фінансової допомоги ззовні, на яку УВАН розраховує і не все своєчасно одержує;

2. Безкорисній і жертвенній праці окремих членів УВАН, зокрема членів її президії;

3. Продаж видань Академії, яка останньо дуже змаліла, а замовлення з України звичайно, не приносять ніяких прибутків — навпаки, треба до них доплачувати;

4. Членські внески (річна вкладка), які не покривають навіть поштових оплат;

5. Принагідних добровільних датках, що їх складають учасники лекцій, доповідей або інших імпрез УВАН.

А тепер погляньмо, як виглядає пересічний річний бюджет УВАН, що найкраще показують нам конкретні цифри фінансового звіту за 1991 рік, які стали основою бюджету на 1992 рік. Ось цифри:

Усі прибутки УВАН за 1991 рік становили суму 34,805 дол. У тому були жертви української громади — 11,634 дол., продажа видань УВАН — 1,074 дол., прибутки з Музею, членські внески і різні вплати (на доповідях) — 1,250 дол. і відсотки від так званої „залізної резерви" — 18,752 дол.

Витрати УВАН за 1991 рік становили 46,205 дол. З цієї суми виплачено 20,875 дол. на друк видань УВАН, 16,332 дол. — на адміністраційні кошти (в тому числі 9,300 дол. — за приміщення в домі КУК і 3,900 дол. — за працю службовички) і 5,998 дол. — за кошти наукових конференцій. У висліді, за один рік, маємо 1,400 дол. дефіциту.

У бюджеті на 1992 рік передбачено 30,000 дол. прибутків, в тому числі сподіваних 10,000 дол. жертв від української громади. Рівночасно передбачено 44,700 дол. витрат, в тому числі 28,000 дол на запроєктовані видання УВАН, які зараз не будуть мати збуту, при теперішньому попиті на українську книжку. І знову є загроза дефіциту в сумі 14,700 дол.

З наведених цифрових показників бачимо, що бюджет Української Вільної Академії Наук в Канаді дуже скромний і...дефіцитовий. Покищо дефіцит покривається із „залізної резерви", чого не слід робити, бо це поважна загроза існуванню УВАН в найближчих роках. А УВАН мусить існувати і мусить працювати так довго, як довго має існувати українська громада в Канаді,яку треба комусь репрезентувати в науковому світі Канади.

Щоб УВАН могла далі нормально працювати і репрезентувати українську науку в Канаді та покрити свій дефіцит за останні 2 роки в сумі 21,000 дол., то треба української громади в Канаді, попри поміч Україні, трохи подумати і про наші українські потреби в Канаді та збільшити свою жертвенність на УВАН, щоб вона не тільки існувала, але заспокоювала всі наші наукові потреби та гідно нас репрезентувала перед англійським і франкомовним світом у Канаді, який, за її посередництвом, може багато допомогти сучасній Україні.

Хочу пригадати, що з кінцем кожного року всі наші кредитові кооперативи та інші громадські установи, як також наші приватні купці та професіоналісти, випрацьовують собі плян праці та бюджет на наступний рік. Одначе, на жаль, не всі пам'ятають, щоб у свої бюджети поставити хоч якусь невелику суму на УВАН, на підтримку українських наукових видань. Рівночасно хочу зазначити, що всі вплати на УВАН можна відрахувати від доходового податку, про що також не всі знають, зокрема це варто знати нашим підприємцям і всім професіоналістам, які з кінцем року мають проблему із своїми прибутками. Одна більша жертва на УВАН може їм допомогти цю проблему розв'язати.

Для нових і охочих жертводавців подаю нижче адресу УВАН: Uvan, 456 Muin St., Winnipeg Man. R 3B 1B6 Canada.

Андрій Качор

„Сизокрилі"...

(Закінчення зі стор. 2)

лейдоскопічний образ кольору і руху. Велике захоплення викликав і безсмертний „Козачок", виконаний позапрограмно зі справжньою вервою, невимушеною легкістю, радістю та гумором Анею Богачевською, Олесею Бук та Марком Шкляриком. У цій частині репертуару зокрема вражало застосування до українського народного танцю, серед іншого, техніки клясичного балетного танцю, який на Заході розвивала Рома Прийма-Богачевська, а в Україні Павло Вірський, підносячи український народний танець до високого мистецького рівня. „Сизокрилі" по-своєму продовжують розвивати і вдосконалювати цей підхід.

Програмою вела Дарія Якубович, пояснюючи з особливою детальністю кожний танець, ознайомлюючи публіку з танцювальною кар'єрою Роми Прийми-Богачевської і інформуючи її про те, що члени ансамблю „Сизокрилі" — це студенти університетів та молоді професіоналісти, що вони не професійні танцюристи, а аматори, які залюбки танцюють і які досягли неперевершених успіхів завдяки наполегливій праці, що для них танець становить побічне, але палке зацікавлення, що вони танцюють безкорисно, тобто без жодної фінансової допомоги, що вони покрили свої кошти подорожі в Україну і, врешті, що вони поборюють усі ці труднощі задля того, щоб гідно репрезентувати українську культуру у західньому світі.

Виступ ансамблю „Сизокрилі" у Києві треба вважати великим успіхом як для танцюристів, так і для їхнього керівника Роми Прийми-Богачевської. Адже вона представила Україні інший вид танцю, окреслюваний на Заході — інтерпретативним, і це треба вважати її внеском в українську культуру. В додатку, у своїх інтерпретативних танцювальних композиціях вона зуміла інтимно віддзеркалити життя українського народу з усіми його радощами і складностями. А якщо йдеться про виконання танців членами ансамблю, то вражали неперевершена дисциплінованість, гармонійна співзвучність та, беручи до уваги, що вони аматори — подиву гідний професіоналізм. Крім того, молоді танцюристи передавали з тонким відчуттям задуманий зміст кожного твору. Коротко кажучи, це був тріюмф їхнього мистецького життя. До успіху цієї небувалої події спричинилися і чудові костюми, виготовлені Христею Бук, Анетою Коваль та Оленкою Юрчук.

Публіка, серед якої були присутні посол Америки Р. Попадюк, посол Польщі Є. Козакевич та міністр від справ екології Ю. Щербак зі сім'єю, з захопленням і ентузіязмом оплескувала виконавців. На закінчення тепло вітав ансамбль „Сизокрилі" співак Дмитро Гнатюк, а зворушена до сліз з китицями квітів Рома Прийма-Богачевська щиро дякувала усім за віддане їй признання. Це ж була гідна винагорода за її тяжку творчу працю впродовж чотирнадцяти років у ролі хореографа і мистецького керівника ансамблю „Сизокрилі", який вона заснувала у 1978 році.

Наступного дня, тобто у вівторок, 30-го червня, в честь танцювального ансамблю „Сизокрилі" відбувся у залі Державного дитячого музичного театру, приміщеного в Оперній студії Київської державної консерваторії творчий виступ солістів балету України з віртуозно виконаною програмою такими заслуженими артистами України і лауреатами міжнародних конкурсів, як заслужена артистка України Євгенія Костилова, заслужений артист Сергій Бондура та соліст балету Андрій Довиченко, під керівництвом заслуженого хореографа і балетмайстра Георгія Ковтуна. Ці дві події у Києві символізували поєднання творчих танцювальних сил української діяспори з материком.

Помер...

(Закінчення зі стор. 1)

кознавчих наук, працював бібліотекарем спершу в публічній бібліотеці міста Ньюарк, Ню Джерзі, потім в бібліотеці університету Темпл у Філядельфії і вкінці від 1966 аж до свого відходу на пенсію в 1987 році в бібліотеці Громадського коледжу в Філядельфії, де був керівником каталогізаційного відділу. Напередодні свого переходу на працю до Комунального коледжу у Філядельфії працював дев'ять місяців як журналіст в редакції щоденника „Свобода". Був постійним кореспондентом цієї газети.

О. Тарнавський зробив свій дебют як поет в 1935 році, коли в журналі „Дажбог" і в двотижневику „Назустріч" появилися його перші вірші.

З цього часу, аж до самої своєї смерти він був дуже активний в українській літературі і журналістиці. Виданий ще 1980 року бібліографічний покажчик його творчости нараховує майже 1,000 статтей, віршів, оповідань, критичних есеїв, рецензій. Він був автором збірок поезій „Слова і мрії" (1948), „Життя" (1952), „Мости" (1956), „Самотнє дерево" (1960), „Сотня сонетів" (1984); книжки оповідань „Камінні ступені" (1979); книжок есеїв „Туга за містом" (1956) і „Подорож поза відоме" (1965) та книг про історію Злученого Українсько-Американського Допомогового Комітету (ЗУАДК), що вийшла друком 1971 року під назвою „Брат братові". Надрукована його докторська дисертація — це порівняльна студія про творчість англо-американського поета Т.С.Еліота і українського поета Павла Тичини.

О. Тарнавський був людиною слабкого здоров'я. Серце його, серйозно пошкоджене двома інфарктами, привело було до поважного захворіння в червні 1991 року, в час конференції в Урбана-Шампейн. Перебув він, однак, тритижневу кризу, він повернувся назад додому, і під лікарським наглядом продовжував свою реконвалесценцію і свою літературну і журналістичну працю. Підготовив до друку нову книгу зібраних віршів, яка саме друкується, писав коментарі на політичні теми для філядельфійської радіопрограми ім. Блаватського і для щоденника „Свобода", а пару тижнів перед смертю завершив переклад усіх 154 сонетів Вілліяма Шекспіра. Невимовно радів, що дожив до постання незалежної України.

Був дбайливим чоловіком і батьком і дуже любив своїх троє маленьких внуків. Залишив у великому смутку дружину Марту, синів Марка і Максима, невісток Ію та Уляну, внуків Іванка, Стефанка і Ніну, і сестру Марію, що проживає в Польщі.

ДО НЮ ЙОРКУ, щоби брати участь у праці 47-ої сесії Генеральної асамблеї Організації Об'єднаних Націй приїжджає Анатолій Зленко, міністер закордонних справ України, на чолі української делегації. Під час його перебування передбачається цілий ряд зустрічей з міністрами закордонних справ багатьох країн світу, в яких порушиться цілий ряд питань про розвиток двосторонніх відносин. Виступ міністра закордонних справ України на пленарному засіданні 47-ої сесії Генеральної асамблеї ООН заплянований на вівторок, 29-го вересня.

У ВАШІНҐТОНІ ДЕМОКРАТИЧНІ члени Конгресу стараються якнайшвидше полагодити існуючі справи та відложити на пізніше ті, які вимагають більше часу для полагодження і ті, яким загрожує президентське вето. Діло в тому, що вони спішаться до своїх округ, щоби переконувати виборців голосувати за ними. Цей стратегічний плян вийшов із рядів партійних провідників, щоби оминути можливе незадоволення своїх виборців контроверсійними законопроєктами перед виборами. Зокрема він значно посилився після того, як демократичний опитувач Пітер Гарт повідомив конгресменів, що в терені зростає нехіть до них.

МІНІСТЕР ГРОМАДСЬКОГО порядку Греції Теодорос Анагностопульос повідомив, що заарештованого в Атенах Гельмута Фойгта, одного з керівників колишньої східньонімецької таємної поліції, буде передано німецьким властям після того, як Фойгт відсидить 10 місяців в тюрмі за в'їзд у Грецію на фальшивий пошпорт.

У ДРУГУ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ
мого дорогого МУЖА

св. п. д-ра дентистики

СЕМЕНА КОЧІЯ

буде відправлена

ПОМИНАЛЬНА СЛУЖБА БОЖА з ПАНАХИДОЮ

в катедрі св. о. Миколая в Чикаґо, Ілл.
у вівторок, 29-го вересня 1992 р. о год. 8-ій ранку

Прошу приятелів і знайомих згадати покійного в цей день у своїх молитвах.

Дружина — СТЕФАНІЯ

Ділимося сумною вісткою з рідними і приятелями, що 9-го вересня 1992 р. на 85-му році життя відійшла у вічність

бл. п.

Катерина Венгринович

ПОХОРОН відбувся 14-го вересня 1992 р. на українському православному цвинтарі св. Андрія в С. Бавнд Бруку, Ню Джерзі.

РОДИНА

У НЕЗАБУТНІ 50-ті РОКОВИНИ СМЕРТИ БРАТА,
в бою з большевицькими партизанами

чотара

Романа Кашубинського

і його 21 Друзів Першої Чоти Дружини Українських Націоналістів

будуть відправлені

ЗАУПОКІЙНІ СЛУЖБИ БОЖІ

29-го вересня 1992 р.

в катедрі св. Йосафата, Парма, Огайо;
в церкві Богоявлення Господнього,
Ст. Пітерзбурґ, Фльорида і
в Обителі оо. Студитів, Рим, Італія.

У першу річницю Незалежної України, на вівтарі, якої зложили своє молоде життя, хай їм буде вічна пам'ять!

ІРИНА КАШУБИНСЬКА
СТЕФАНІЯ ЦЕГЕЛЬСЬКА

Ділимося болючо-жалобною вісткою з українським громадянством, що 28-го серпня 1992 р., після довгої та виснажуючої недуги відійшов у вічність в Ленкестер, Каліф., недалеко Лос Анджелесу

бл. п.

Роман Богдан Сіяк

народжений 26-го лютого 1912 року у Львові, Україна.

ПАРАСТАС з ПАНАХИДОЮ в сослуженні всечесних отців Петра Леськіва, пароха української католицької церкви РПБ в Голливуді та Степана Гапика-Голутяка, пароха української православної церкви св. Андрія Первозванного в Лос Анджелесі, відправлено у вечірніх годинах 31-го серпня 1992 року в похоронному заведенні Кіфес енд Ейрік в Ґлендейл.

ПОХОРОН відбувся 1-го вересня 1992 року в полудневих годинах з церкви РПБ після св. Літургії та Панахиди, яку відправив о. П. Леськів. Св. п. Роман похований на Місійному цвинтарі в Сан Фернандо, поруч могили св. п. Соні Сіяк.

ВІЧНА ЙОМУ ПАМ'ЯТЬ!

В глибокому смутку залишена:

дружина — КАТЕРИНА
та ближча і дальша родина, приятелі, друзі та знайомі в Україні та на чужині

МІНІСТЕРСТВО ЗАКОРДОННИХ справ Туреччини повідомило про те, що уряд країни надасть гуманітарну допомогу мусулманам Абхазії — республіки, яка бореться за здобуття незалежности від Грузії. В п'ятницю, 18-го вересня, Туреччина післала в Гудауту, абхазьку столицю, воєнний транспортовий літак з 15 тоннами харчів і медикаментів.

Зустріч з американською конґресменкою

Заходами організації Американці в Обороні Людських Прав в Україні та при співучасті громадських організацій Рочестеру, Н. Й., відбулась тут зустріч з Луїз Слотер, членом Конґресу ЗСА. Українські активісти-прихильники Л. Солтер вітали її у залі новонабутого будинку кредитівки, що є не тільки гордістю нашої громади, але також прикрасою північної дільниці Рочестеру.

Луїз Слотер, демократка, протягом шестилітньої каденції, своєю діяльністю проявила велику прихильність до українських справ. Вона активно працювала з українською громадою, домагаючись звільнення і виїзду на захід ув'язнених українських правозахисників — подружжя Миколи і Раїси Руденків, Данила Шумука, Йосипа Терелі та політв'язнів Пермського „табору смерти" і уможливила приїзд Ольги Горинь до Америки для медичного догляду. Вона спонсорувала резолюцію леґалізації українських церков та свободу віровизнань. Луїз Слотер включилась в акцію дослідження наслідків Чорнобильської катастрофи, і у своїй канцелярії часто вітала парляментаристів з України. Вона була однією з перших спонзорів визнання Америкою незалежної України, а після проголошення самостійности зустрічалась із торішним представником України в ООН Генадієм Удовенком та президентом Леонідом Кравчуком. Цього літа у Вашінґтонській канцелярії Луїз Слотер працює студент з України Ігор Дубовий.

Отже самозрозуміло, що українській громаді належалось висловити вдячність за послідовну підтримку українських справ і активно посприяти Л. Слотер в її перевиборній кампанії до Конґресу.

Організація АОЛПУ, розуміючи вагу зовнішних зв'язків і постійно працюючи в тому напрямі із законодавцями, пресою та активістами різних етнічних груп, взялася до підготування зустрічі Л. Слотер з українською громадою. Голова організації Валентина Макогон привітала достойну гостю і в короткому слові підкреслила заслуги Л. Слотер для нашої Батьківщини, всі її корисні акції стосовно нас, привітала її квітами, які вручили малі школярі.

Для звеличення цієї події запрошено новостворений ансамбль бандуристів „За обрієм". Це гурток школярів віком 7—12 років, яким керує Люба Ільчишин-Городиська, колишня учениця Григорія Китастого. Малі бандуристи відспівали американський гимн, а відтак, при звуках бандури в'язанку народи пісень. Після цього виступу, який надав імпрезі теплого тону, промовила до громади достойна гостя, висловлюючи подяку за таке сердечне привітання і за музичний чар малих кобзарів, та запевняла, що акція допомоги Україні буде і в майбутньому її особистим пріоритетом.

У вдячності за довголітню співпрацю подаровано Л. Слотер два відеофільми „Україна. Третя подорож до незалежности" і „Святкування затвердження незалежности України в Рочестері, Н. Й. 8-го грудня 1991 року". Також передано пожертву в сумі 1,100 дол. на перевиборчу кампанію Луїз Слотер, бажаючи її великих успіхів.

При щедро та естетично приготованому буфеті та свобідній атмосфері присутні мали змогу обмінюватись думками з гостею.

По цій зустрічі маємо більш чітке розуміння, яку велику допомогу можемо ми дати нашій молодій державі, маючи приятелів на високих постах в Америці, чого й очікують від нас наші брати в Україні. Тому шукаймо за ними і підтримуймо їх, тоді Україна, маючи приятелів на Заході, легше дасть собі раду в закріпленні своєї державности.

Стефанія Лаба

Українці Янґставну відзначили річницю незалежности України

Заходами Українського Конґресового Комітету і Осередку СУМА із співучастю українських церков,у неділю, 23-го серпня, українська громада Янґставну, Огайо, і околиць величаво відзначила першу річницю проголошення відновлення державної незалежности України.

В ратуші міської управи 21-го серпня відбулася зустріч з посадником Янґставну Патриком Унґаро і відповідна церемонія передачі підписаних проклямацій та резолюцій. На зустріч прибули юначки Лариса Волошин і Катерина Блазіна та юнак Матвій Дреботій, а також Марія Марчишин й Ірка Коваль. Всі вони були в гарних українських строях. Прибули численні представники Відділу УККА та української громади.

Зустріч відкрив посадник міста і виголосив коротку доповідь, а потім відчитав особисту проклямацію, як посадника міста, в якій написано, що український народ дочекався свого історичного дня — 24-го серпня 1991 року.

Від повітової управи Магонінгу резолюцію прочитав і передав повітовий директор у справах нещасних випадків Володимир Дужний. Резолюцію підписали президент Ленард Юрцьо, віцепрезидент Тамас Карній, комісар Джан Палермо. Управа міста Янґставну на чолі з посадником випустила резолюцію, в якій написано, що у п'ятницю,21-го серпня 1992 року,проголошено День українського національного прапора і управа вітає Український Конґресовий Комітет Америки у зв'язку з першою річницею незалежности України. Резолюцію підписали: президент Чарлес Саммарон, посадник Патрик Унґаро та вісім інших членів управи. Цю резолюцію відчитав член міської управи Осип Маркевич.

Голова відділу УККА Степан Василевич вручив український національний прапор до вивішення Осипові Маркевичові. Український прапор висів на ратуші побіч американського три дні — 22—24 серпня.

У неділю, 23-го серпня, відслужено Службу Божу в обох церквах в наміренні українського народу. Того ж дня пополудні відбулася святкова академія у залі церкви св. Анни в Австінтавн. Свято розпочато американським гимном у виконанні жіночого ансамблю „Сині блавати". Парох церкви Пресвятої Трійці о. монсеньйор Лев Адам'як провів коротку молитву. Голова Відділу УККА С. Василевич відкрив святкову академію, привітавши духовенство, гостей та численно зібрану громаду, виголосив вступне слово, в якому підкреслив, що український народ здобув свою державу, за яку велася довголітня боротьба з наїзниками. Нині Україна вільна і незалежна, але український уряд на Україні мусить переконати вчорашнього ворога, щоб відкинути всі непорозуміння, які затримують розвиток України.

У програмі виступив жіночий ансамбль „Сині блавати" під керівництвом Марії Марчишин, який відспівав три пісні: „О, Україно", „Гей, там на горі січ іде" і „Там на горі, на Маківці". Гарно виконав два танки танцювальний гурток під керівництвом Марії Волошин і Федора Ясновського. Молода солістка з Лемківщини Анета Берноська відспівала пісню „Горіла сосна" в супроводі Марії Марчишин. Святкову доповідь виголосила жінка конґресмена Трафікана (сам конґресмен з певних причин не міг прибути). У доповіді вона згадала про боротьбу українського народу, підкреслила, що її чоловік бореться всіма силами за звільнення Івана Дем'янюка, за що присутні нагородили її ряскими оплесками. Голова відділу УККА передав для конґресмена проклямацію, якою Відділ нагородив його Мужем року, а заступник голови адвокат Михайло Юрчишин передав від УККА гарну писанку у плястику з пером на його бюрко.

Посадник міста під час програми у короткій промові підкреслив, що він прийшов, щоб спільно з українцями відзначити цей надзвичайний день — першу річницю проголошення відновлення державної незалежности України.

Стейтовий сенатор Геррі Мешел прислав резолюцію, в якій написано, що члени сенату 119-ої генеральної асамблеї в Огайо з приємністю визнають першу річницю незалежности України. Резолюцію відчитав керівник програми Федір Ясновський.

Голова Відділу подякував усім за проклямації і резолюції та виконавцям програми. Свято закінчено відспіванням українського національного гимну.

С. Василевич

ВСІ УКРАЇНСЬКІ ДІТИ ДО УКРАЇНСЬКИХ ШКІЛ!

СПОРТОВІ ВІСТІ

Редаґує Омелян Твардовський

Турнір олд-боїв УАСТ „Леви" в Чикаґо

Вже увійшло в традицію, що в серпні УАСТ „Леви" влаштовують футбольний турнір ветеранів, або, як називаємо в ЗСА , „олд-боїв". Цього року такий футбольний турнір відбувся в суботу, 8-го серпня, на грищах у Парк Ріджі. Це вже четвертий з черги турнір, що його організувало УАСТ „Леви". Змагання проходили системою 2x15 хвилин. До турніру зголосилися і брали участь у змаганнях 7 команд, які, згідно з льосуванням, були поділені на дві рівнорядні підгрупи. В „А" підгрупі виступали: СК СУМ „Крила", Марунс СК, Вайкінґс СК, Реал ФК. В „Б" підгрупі: УАСТ „Леви"-А", Синсинаті СК, УАСТ „Леви-Б".

Вислідн змагань

„А" група: Крила — Реал ФК 2:0 (голі для „Крил" здобули В. Попович і Е. Пеоні); Марунс — Вайкінґс — 0:0; Вайкінґс — Реал ФК — 1:0; Крила — Марунс — 1:0 (переможного ґоля для „Крил" здобув І. Оверко); Марунс — Реал ФК. — 3:0; Крила — Вайкінс — 1:2 (єдиного ґоля для „Крил" здобув П. Куляс).

„Б" група: „Леви-Б" — Синсинаті СК — 2:2 (ґолі для „Левів" здобули Вірц і Рой); „Леви-А" — Синсинаті СК — 3:2 (ґолі для „Левів" здобули Гонґ, Коннор, Рейнолдс); „Леви-А" — „Леви-Б" — 0:0 „Леви-А" — Синсинаті — 1:2 (ґоля для „Левів" здобув Коннор). „Леви-Б" — Синсинаті — 0:1, „Леви-А" — „Леви-Б" — 2:2 (ґолі для „Левів-А" здобули — Гонґ, для „Б" — Рой і Андрущишин).

У фіналі за 1—2 місця команда Синсинаті перемогла Вайкінґс вислідом 3:0. Драматично пройшла зустріч за третє місце. На початку вели футболісти „Левів-А" — 2:0 (ґолі здобули Гонґ і Гіґґінс), але в дальшому ході гри „Крила" вирівняли — 2:2 завдяки ґолям Оверка і Сальвадора. В зарядженій серії карних стрілів кращими снайперами виявилися футболісти „Крил", які вирішили вислід в свою користь 4:3.

Увечорі відбулося прийняття для змагунів та роздача нагород в домівці „Левів". Підготовою та проведенням турніру займався діловий комітет у складі Анатолія Яворського, Віталія Сідельника, Івана Лоска, Михайла Мартиновича. Найбільше праці, однак, у підготові та його проведенні вложив Анатолій Яворський (Мальчик).

Роман Б. Припхан

Футболісти УСК відбули два турніри

Протягом липня і серпня ц. р. перша дружина УСК Ню Йорку взяла участь у двох різних футбольних турнірах. У першому турнірі, що його організував німецький клюб з Пассейку „Спортсфрендс", нашим футболістам не повезло і вони, відбувши три змагання у своїй підгрупі, зазнали двох поразок з клюбами Клярксгавн (0:3) і Македонією (0:4) та ремісували з Ґрік-Амерікенс (0:0). Здобувши цю єдину точку турніру наша дружина відпала від дальших ігор. У звітовому турнірі в складі УСК виступали Аубрей, Раміро, В. Коваленко, Валдівіно, Лин, В. Терновський, Бані, Сабальявас, С. Коваленко, Дейвід, Чіквінго, Р. Плісак, Турко, Адольфо, Віктор.

30-го серпня ц. р. УСК взяв участь в турнірі, що його влаштував португальський клюб з Елизабету, Н. Дж. Змагання цього турніру пройшли одного дня і закінчилися такими вислідами:

Португальський СК — УСК Ню Йорк — 1:0, Португальський СК Філядельфія — Португальський СК Йонкерс — 2:0, УСК Ню Йорк — Португальський СК Йонкерс — 3:2. Завдяки цій перемозі наша дружина здобула третє місце.

У фінальній зустрічі за 1—2 місця після ремісового висліду 1:1, Португальський СК з Філядельфії переміг карними стрілами Португальський СК з Елизабету 4:3. У цьому турнірі УСК виступив у такому складі: Аубрей, Щур, В. Коваленко, Раміро, Сабальякас, Терновський, С. Коваленко, Ґреб, Бані, Дон, Кент, Плісак, Луціо, Лин, Адольфо. Ґолі для УСК здобули Роман Плісак — [illegible] і Луціо.

В новому сезоні дружина УСК виступатиме в II дивізії Космополітальної ліґи. Свої перші змагання за чемпіонат II дивізії дружина УСК має визначені з сильним клюбом Ст. Барнабас Айриш на площі Вен Кортленд Парку в Бронксі, Н. Й.

С. К.

Успішні виступи легкоатлетів України

Після нездалого старту на Барсельонській Олімпіяді, Сергій Бубка взяв участь в легкоатлетичних змаганнях в м. Падуя, Італії, де дня 30-го серпня ц. р. встановив свій 31-ий рекорд, осягнувши висоту в скоку з жердиною 20 фітів і один інч. Відповідаючи на запитання кореспондентів у післязмаговій пресовій конференції, Бубка відзначив, що щасливий на цьому стадіоні в Падуя, на якому він виступає втретє . „У двох попередніх змаганнях тут я встановив два попередні рекорди", — сказав Бубка.

В цих же змаганнях виступало декілька змагунок з України, а саме Ольга Бризгіна в бігу на 400 м осягнула час 50.61 1-ше місце, на жаль, аґентство АП зарахувало її до Росії, невідомо ким інспіровано. В цій же конкуренції бігла Ольга Назарова, яка своїм часом 52.31 здобула третю нагороду, її зарахували до збірної України. В скоку в далечінь Єлена Клопотнова з осягом 21 фіт 11 1/2 інча здобула друге місце, Лариса Бережна — 21— 81/4 — третє. Обох подали у збірній України.

(от)

УКРАЇНСЬКА СВІТЛИЧКА ДОПОМАГАЄ БАТЬКАМ ВИХОВУВАТИ ДИТИНУ!

„Фонд для відродження спорту в Україні"

(Продовження збірки — від 24-го серпня до 5-го вересня)

Збірка в Чикаґо. Збірку провели мґр Роман Б. Припхан (УАСТ „Леви") і д-р Юліян Е. Куляс (УСТ „Крила").

500 дол.: I український федеральний банк „Певність", Українська Федеральна Кредитівка „Самопоміч"; **250 дол.:** УАСТ „Леви", д-р Юліян Е. Куляс, Володимир Братків, Іван Деркач, Нестор Попович; **200 дол.:** д-р Павло Надзікевич; **100 дол.:** мґр Роман Б. Припхан; **50 дол.;** Павло Куляс; **20 дол.;** Тарас Ґаврик. **Разом 2,620 дол.**

Збірка в Клівленді, Парма. Збірку провів УАСТ „Львів" — секретар Іван Росул.

100 дол.: інж Юрій Капустянський, інж. Орест Небеш; **50 дол.:** 358-ий Відділ УНС (при УАСТ „Львів"), Василь Багній, Ярослав Багній; **40 дол:** проф. Михайло Пап; **30 дол.:** Іван Маґоцький, Осип Росул (раніше 20 дол.), Іван Росул (раніше 20 дол.); **20 дол:** Михайло Трач. **Разом 500 долярів.**

Окремо 100 дол.: Юлія Паньків (в пам'ять чоловіка В. Панькова).

Управа УСЦАК складає щиру подяку жертводавцям і закликає інших щиро жертвувати, посилаючи чеки на: USCAK— Fund for Rebirth of Sports in Ukraine 698 Sanford Ave., Newark, N. J. 07106.